

Cançó del padri-èxtern.

(Nº 125)

Primer que jo 'n nasqué un altre,
y aquest altre fou l' hereu;
Deu apís va disposar-ho
y hom no 's pot quepar de Deu;
ja veureu
com feria mal quepàntmen
ja ho veureu y ho sentirieu.

Va criar al gran la mare
y la dida 'm crià a mi;
ell anà a estudi a Banyolas,
y al meu proble jo aprenquí
de llegir,
de llegir... lletra imprentada,
y ¡bon goig encara así!

Xicot fet, lo trench de casa
vaig sofrir més que ningú;
pouar aigua, estellar llenya
y portar 'l treball més d'ú;
de segü
que ningú ha fet més suadas
ja menjat o bé en dejú.

Quan més home vaig trovarme,
quan vaig ser més espigat,
mentre 'l gran fat pendejava
per la fira o al mercat,
jo obligat
a menar a la vila 'l carro
ple de vi, d'oli o de blat.

Lavors fou qu'hi una padrina
de color de rosa y llet,
com aquell qui ho fa senz esma,
li vaig fer un dia l'ullet.
Dit y fet:
al poch temps de pledejarla
va jequirme guaranyer 'l plet.

Ho vaig dir al pare y 'l pare
m'obligà a parlarli al gran;
al rectó aquest ho va dir ho
y... passà 'l casori avant.
Al instant
vaig cercar masoveria,
per benviure trevallant.

Ab el pare, el pare d'ella
y l' hereu de casa y jo
vam anar a fe' ls capitols
com es lley y obligació.

"- Si, senyo -"
vaig di' en en tot al vell notari,
Dantli tota la raho.

Capot nou y casa vella,
al despar d' esser solter,
y ademés tres centas lliuras
fragadoras en diner,
tal va ser
la llegítima fractada
al potarme masover.

Renunciar engany de mitjas
als capitols vaig jurar;
i bé ho va ser per ma desgracia
lo que jo vaig renunciar!

Plèdejar
vaig volé' al tenir maynada,
mes... l' hereu lo plet guanyá.

Va comprar als perits y'ls perits
no li varen fer cap tort:
sòls mil lliuras de preu daren
a tres camps, la vinya y l'hort.
Lo cor fort,
contemplant tal injusticia,
vaig saber fer per gran sort.

Morí'l pare, morí'l avi,
y l'hereu tot sol quedà:
Jo li feya'nosa al prople
y... comiat me feu donà!
Li'n puch dà
grans mercès de semblant feta,
perque lluny de mi s'està.

Ah! De molts hereus que corran
no'n diguen germans per res:
una verba als ulls los posa
l'interès de l'interès;
y aris es
com lo temps desacredita
lo que'l temps estimà més.